

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-04-12)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-04-12)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 34. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000013.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hôtel Continental, Berlin NW., d. 12/486.

Min elskede Fader!

Saa vel hos Hr. Bennecke som igaar, da jeg kom til Berlin, har jeg modtaget Breve fra Dig. Et havde Du sendt til Fritsche, hvilket han sendte efter mig til Berlin. Hav hjertelig Tak, kjære Papa, for disse Breve og iøvrigt for al den Uleilighed, Du gjør Dig med min Reise.

Onsdag Morgen tidlig tog jeg altsaa til Stassfurth, hvor Benneckes Vogn ventede mig. Ved min Ankomst blev jeg modtaget paa den venligste Maade, saavel af Hr. som Fru Bennecke. Jeg blev paa Ahmensleben fra Onsdag Morgen til Lørdag Aften sent, og jeg tror jeg tør sige, jeg benyttede min Tid godt, og søgte, dels af Hr. Bennecke, dels af hans gamle udmærkede Inspektør, at faa saa meget at vide som muligt. Jeg har gjort en Mængde Notitser, som vil interessere Dig meget. Hele Familien Bennecke er meget elskværdige Folk, navnlig var hans Kone efter min Mening et Mønster paa en Husmoder. Børnene bleve udmærket opdragede; de havde saavel Huslærer som fransk Gouvernante. Forældrene talte saavel fransk som engelsk. Man følte sig ikke som værende hos en Forpagter, snarere hos en velhavende Godseier, og dog var det Hele ikke flot anlagt, derimod »Huset og hele dets Levemaade«, bar Præget af stræng Orden og fornuftig Økonomi.

Bennecke er efter min Overbevisning en meget dygtig og meget kundskabsrig Mand med mange Interesser, dertil kommer, at han afgjort er en meget god og rettænkende Mand. Hans Funktionærer kunne heller ikke noksom s. 35 rose ham. Han er af Naturen meget hidsig og kunde ogsaa i min Nærværelse give Folkene en lille Omgang, men han blev strax god igjen. Jeg var meget heldig med Veiret, saa Foraarsarbejderne bleve drevne med fuld Kraft; der blev saaet Roer, Byg og Ærter, mens jeg var der; Jorden faldt brillant. Ahmensleben kan i det store Hele, efter min Formening, ikke hamle op med Ourupgaard, om ogsaa Jordens Bonitet i og for sig selv er mere ensartet og bedre.

Naar Du skriver, kjære Papa, at vi i Længden ville staa os bedst ved vor 8-Marks Drift, er jeg, dersom jeg overhovedet kan have en Mening derom, af samme Anskuelse. Vi kunne og bør ikke undvære vor Kvægbesætning, dels for Gjødningens, dels for Indtægtens Skyld.

En Dag kjørte jeg med Hr. Bennecke over til et stort Nabogods, tilhørende en Hr. Recksleben. Han bewirthschaftete 5600 Morgen Agerjord af den bedste Bonitet, der findes Gaarden laa i den Magdeburger Børde Egn, som jo er bekjendt for det Frugtbareste, der findes. Mage til Jord og Kultur har jeg endnu aldrig set; den ene Td. Land er lig den Anden. Han anvendte aarlig for 150,000 Mark Gjødning. Men jeg vil ikke komme nærmere ind paa Agerbruget; det vilde tage for lang Tid og dog ikke være udførligt. Blot Det endnu: det Værste de have at kæmpe med dernede ere de ondartede Sygdomme, der findes blandt Kvæget. Saa vel hos Bennecke som hos Recksleben havde Hestene Influenza og Studene Lungesyge. Jeg antager 1 begynde snart at saa Sukkerroer, og da vilde jeg rigtignok meget bede om, at der bliver gjort et ordentligt stort Forsøg med Vilmorin paa Frisenfelt, ifald det ikke allerede er bestemt. Under 5 Td. Land finder jeg ikke I bør saa, ligeledes var det interessant paa Kringelborg at gjøre nogle Forsøg med Vilmorin; en Blanding af Vilmorin og Wandsleben er ikke heldig. Men forhaabentlig kommer jeg hjem, forinden Roemarkerne ere færdige.

Til Hrr. Rimpau kommer jeg ikke; dertil er der ingen Tid, kjære Papa; jeg skrev jo allerede fra Magdeburg, at jeg havde større Udbytte af at være paa eet Sted lidt længere, end at reise fra en Gaard til en Anden; hos Hr. Wrede haaber jeg ogsaa at blive 3 à 4 Dage. Saa snart jeg faar Svar fra ham paa et Brev, jeg skrev igaar, reiser jeg derhen. I disse Dage er jeg jo i Berlin og for det Meste sammen med min gode Ven Wedell, som glæder mig meget. Den gamle Keiser saa jeg idag; han saa helt godt ud den gamle Mand. Berlin er en smuk By med deilige nye lige Gader og udmærket Brolægning, men ellers vil jeg ikke sige jeg sværmer for den. Haabende, at Alt staar vel til derhjemme, min elskede Fader, forbliver jeg med mange venlige Hilsener altid din Dig elskende Søn

Adolph.

Man bliver i daarligt Humeur ved at læse de danske Aviser; den politiske Strid bliver med hver Dag værre og værre.